

ÍTRÓTTUR FÓTBÓLTUR

rakti meg hart, tá ið Uffe Pedersen (talentchef í OB, blm.) tók meg til síðis og spáddi, at mínar fótbóltsgávur neyván rukku longur enn til næstbestu donsku fótbóltsdeildina, greiðir hann frá, men Viljormur er við tíðini vorðin meira tilvitaður um týðningin, ið millum annað hesir 10 sentimetrarnir hava í fótbólti.

– Hesir 10 sentimetrarnir millum Daniel og meg spæla nógv inn í fótbólti. Tá ert tú betri í luftini og tú rennur al-oftast skjótari. Hinvegin haldi eg, at hesin spádómur um, at eg bert eri nóg góður til næstbestu fótbóltsdeildina, hevur gjørt meg meira tilvitaðan um, hvat krevst, og hevur innast inni verið mín størsta drívmeði. At eg skal prógva, at teir fóru so ruddiliga skeivir. Hetta havi eg eisini prógvað, heldur Viljormur.

Bara ein føroyingur

Í OB gekk skjótt upp fyri Viljormi í Heiðunum Davidsen, at hann hevði eina stóra avbjóðing, ið dróg hann niður og afturum fleiri aðrar leikarar.

– Hóast tað gekk gott, varð tíðin í OB nógv merkt av, at tað varð hugt niður á meg, tí eg var ein úr Føroyum, hóast eg ferð eftir ferð fekk prógvað, at eg var nóg góður. Útsagnir sum »íðan, tú ert bara úr Føroyum« sөгdu meg vera ein verri leikara, enn eg í royndum var. Um ein danskur leikari var á sama støði sum eg, iðan so spældi hann. At vera ein føroyingur varð ikki hildið sum eitt nóg høgt støði, greiðir Viljormur frá og leggur afturat, at ein annar stórur trupulleiki í OB var, at donsku leikararnir vórðu tiknir framum hinar, fingur betri sáttmálar, og so komu hinir pø á pø.

Nú Viljormur hevur funnið stevið í Vejle, varnast hann ikki longur tilíkar útsagnir. Í Vejle verður hann høgt mettur, tí hann er føroyskur landsliðsleikari, men tilíkur ágangur kann verða ein orsök til, at fleiri aðrir føroyskir fótbóltsleikarar gevur skarvin yvir, tá ið teir royna seg uttanlands.

– Tá ið tú sum útlendingur verður háláður inn, skalt tú vera betri enn teir donsku leikararnir, og verður tað longu frá byrjan sæð niður á teg, tí tú ert føroyingur, so er hetta kanska ein orsök til, at fleiri føroyskir leikarar missa mótið og gevur dreymin upp.

Bornir á gyltum lógvum

Í hugnaligu íbúðini í Odense verður borðreitt og gjørt hávasták burturúr við góðum mati og drekka, og eg føli meg

rætt og slætt spiltan. Tosið fýrkar seg eisini spakuliga frá OB og yvir á trupulleikan, at nógvir føroyskir fótbóltsleikarar í útlegd venda tíðliga heimaftur til tryggja føroyska umhvørvið mitt úti í Norðuratlantshavinum og harvið uppgeva dreymin um yrkisfótbólt.

– Eg haldi, at trupulleikin er, at vit føroyingar duga ov illa at takkla mótgang. Bæði vit, ið eru uttanlands, og teir, ið hava roynt seg uttanlands, eru vanir at fáa alt borðreitt á einum silvurfati í Føroyum. Tú verður í einum ungum aldri borin á gyltum lógvum, tí tú kanska ert tann besti í tínum árgangi. Til dømis slapp eg sum bert 14 ára gamal at venja við voksnum monnum, og tað varð tíðliga sagt, at hesin (Viljormur, blm.) kundi koma langt. Veruleikin er ein heilt annar. Tá ið eg so kom til Danmark, lá høvudsdentur eitt heilt annað stað. Fokus var ikki á tær, og tískil skalt tú veruliga vísa nakað. Um ikki, so verður tú skorin burtur alt fyri eitt. Tað er frammanundan torført at sleppa gjøgnum nálaareygað, greiðir Viljormur frá og heldur, at tá hava føroyingar ov lætt við at siga »eg gevi bara upp og fari heimaftur«, tí har er alt so gott og lætt.

– Vil man ikki geva tí nakað eyka, so vil man tað ikki nokk.

Hevur verið heppin

Sjálvur hevur Viljormur í Heiðunum Davidsen ongan tíð staðið í eini tilíkar støðu, har ið hann hevur umhugsað at givið skarvin yvir. Hann hevur verið so mikið heppin, tí allastaðni, har ið hann hevur verið, hevur hann spælt nógvar dystir.

– Eg havi ongantíð verið í eini støðu, har ið eg havi sitið uttan fyri triggjar dystir á rað. Orsøkin til hetta er, at eg allatíðina havi prógvað mitt virði, at eg havi arbeitt hart, at eg havi lagt alla orku í at blivi betri og at eg havi havt ein hugsunarhátt, ið sigur, at eg eri tann besti á mínum pláss. Uttanlands er alt kalt og kensluleyst, og teir leggja einki í teg upp á sama máta sum í Føroyum. Tá er lætt hjá okkum føroyingum at pakka og fara heim, fáa uppmerksemi og vera har, ið alt er trygt og gott, er Viljormur á einum máli um. Júst hetta hevur verið hansara drívmeði á langa vegnum frá yngdómsfótbólti í OB og til yrkisfótbólt í Vejle BK.

Nýggj avbjóðing og nýtt land

Tá ið FC Fyn vinnur uppflyting í NordicBet í 2012, samstundis sum Viljormur

Mynd: Áki Leitisstein Hansen

» Eg eri stoltur at umboða landsliðið. Landsliðið er eitt eyka vindeyga fyri meg at vísa øðrum, hvat eg kann

í Heiðunum Davidsen skal venja seg við nýggja leiklutin sum pápi, stendur honum um boði at halda fram í felagnum. Nýklakti familjupápin skal tó 50 prosent niður í løn, og hetta gongur hann ikki við til. Figgjarliga grundarlagið skal vera í lagi, so nýklakta familjan kann fáa mat á borðið og klæði á kroppin. FC Fyn er figgjarliga illa fyri og skal spara. Endin er, at felagið fer á húsagang.

Tískil eru góð ráð dýr hjá Viljormi. Hóast FC Fyn vinnur 2. Division, er Viljormur koyrdur troyttur. Fótbóltsgleðin er burtur. Hann fær ikki játtaðu lønina, og hann berjist ein harðan dyst um at fáa peningin.

– Hetta var ein strævin tíð. Eg hevði onga fótbóltsgleði. Daman var í Føroyum, og eg fólđi, at eg møtti upp til venjing bara fyri at vera har. Alt koyrđi í ein ring, og hendan tíðin var ósunn. Svøvnur og kostur fór av sporinum, og eg var ikki glaður upp á sama máta. Eg hevði brúk fyri luft, greiðir Viljormur frá og leggur afturat, at spæligleðina fann hann aftur í einum øðrum landi.

Nakað inn í kappingina í Noreg fær Viljormur í Heiðunum Davidsen tilboð at koma til norska aðru deildarfelagið FK Jerv. Felagið rót-

ast niðri í botninum, tá ið Viljormur legst afturat hópnum, samstundis sum felagið styrkir seg við øðrum profilum. Kortini eydnast felagnum ikki at bjarga sær og niðurflytingin í 3. Division verður veruleiki.

– Í Noreg fekk eg eina nýggja avbjóðing, eitt nýtt land og eitt nýtt upplivísi eftir nøkur ár í Danmark. Eg var koyrdur troyttur. Í FK Jerv fekk eg spæligleðina aftur, hugnan og stuttleikan í fótbóltsspælinum. Sjálvsálitið vaks. Hóast FK Jerv var botnlið, var alt upp á pláss. Felagið varð væl figgjað, og felagið gjørdi alt fyri, at eg skuldi trívast. Mær noyddist ikki longur at renna eftir peningi og á vøllinum fekk eg gleðina aftur, sigur Viljormur, hóast mongum kann tykjast ørt, at ein fótbóltsleikari, ið bankar upp á umboða eitt felag í norsku 2. Division.

– Mítt mál rakk til 2. Division í Noreg, men tá ið vit so ikki sluppu undan niðurflyting, takkaði eg fyri meg. Eg fekk samband við FC Fredericia í NordicBet-deildini, og har var eg í eitt hálvt ár.

Profilur í Vejle

Í FC Fredericia gekk gott,

og tíðin fleyg avstað. Hóast Viljormur í Heiðunum Davidsen spældi, umhugsaði felagið at skera hann burtur úr hópnum. Hópurin skuldi trimmast, og hann fór heim til Føroyar, meðan FC Fredericia fekk bilbugt við niðurskurðin.

– Ímeðan bjóðar Vejle BK meg til royndarvenjing. Eg fái ein dag at leypa upp á, tí eg kann vísa meg fram í einum venjingardysti dagin eftir. Teir kunnu ikki bjóða mær ein sáttmála, men dagin eftir dystin tekur formaðurin meg til síðis og sigur, at teir kunnu bjóða mær ein hálvt ára sáttmála. Ein stutt upp-ringing til Føroyar, og eg taki av, sigur Viljormur. Farskotið í Vejle ljóðaði.

Í Vejle BK fær venjarin Tonny Hermansen skjótt álit á Viljormi, og felagið undirskriver nýggjan sáttmála við Viljorm kappingarárið 2012/2013 út. Higartil hevur Viljormur leikt 16 dystir í Vejle BK, skorað mál og lagt upp til onnur mál. Pílurin peikar tískil rætta vegin og viðurkenningin er ein spildurnýggjur sáttmáli, ið heldur Viljorm í Vejle BK fram til 2016.

– Eg havi ment meg nógv í 2013, og við nýggja sáttmálanum havi eg sett mær nøkur mál, ið eg skal náa framyvir. Næsta hálva árið skal eg blíva ein profilur í Vejle BK. Ein profilur, ið skapar nógvar málgevandi avleveringar, har ið eg hjálpi mínum viðleikarum at verða betri og upp á tann máta at hjálpa liðinum at vinna dystir og gerast ein kandidatatur at flyta upp í Superliga, greiður Viljormur frá og peikar á, at útlitini eru góð, at hesi mál verða borin á mál.

– Nú veit eg, hvat eg skal arbeiða við. Eg skal millum annað náa ein fysiskan parametur, har ið eg skal renna millum 15-20 overlaps í einum dysti. Tá ið eg so komi til innlegg, er mín fysiski standur so mikið góður, og eg havi fingið so mikið av ilt upp í heilan, at innleggið liggur júst har, ið tað skal. Soleiðis kann eg hjálpa liðinum.

Á skúlabonki í Vejle

Tíðin í Vejle BK er so mikið gevandi, at Viljormur í Heiðunum Davidsen nærum fólir seg aftur á einum skúlabonki. Hann fær allatíð nýggjan lærdóm. Lærdóm, ið hann áður ikki var tilvitaður um. Lærdóm, ið ger hann til ein betri fótbóltsleikara. Lærdóm, ið ger hann tilvitandi um, hvat krevst at gera yrkisfótbóltsleikari og liva av sínum ítrivi.

– Lat meg bara skera tað út í papp. Eg komi ikki sovandi til tað, tí eg havi rætt og slætt

lagt alt um, harímillum kost og svøvn. Fyrr fangaði eg meg sjálvan ofta í at snýta. At eta ósunt, at sníkja meg ein túr úr í býin, men nú taki eg størri ábyrgd. Yvirfyri mær sjálvum, yvirfyri familjuni og yvirfyri mínum dreymi. Eg eri eitt ítróttamenniskja burturav, og nú fari eg glaður til arbeiðis og á skúlabonkin at læra meira, sigur Viljormur og leggur afturat, at hetta, ið hann hevur funnið í Vejle BK, er orsøkin til, at hann ikki uppgevvur dreymin. Nú gongur lívið sum yrkisleikari upp í eina hægri eind. Eina hægri eind, ið hann kann taka við sær, tá ið hann eina ferð leggur gaggurnar á hillina.

Eitt B er gott

Ungi føroyski landsliðsleikarin er ógvuliga fegin um nýggja sáttmálan í Vejle BK. Nú kann hann og litla familjan føla seg trygg tvey ár fram, men harumframt hevur 2013 borðreitt við einum føstum pláss á føroyska landsliðnum. Undir Brian Kerr sat Viljormur nógvar dystir á bonkinum uttan at sleppa inn, men undir Lars Olsen hevur hann tikið av og hevur vunnið fyrsta rættin til vinstra bakkláss.

– Eg eri stoltur at umboða landsliðið, hóast vit ofta tapa stórt. Landsliðið er eitt eyka vindeyga fyri meg at vísa øðrum, hvat eg kann. Har kann eg prógva, at eg megni at fylgja við teimum allarbestu, sigur hann, meðan hann heldur, at landsliðið er ein móguleiki at meta seg sjálvan upp við heimsstjórnrur.

– Eg hyggi eftir, hvat útlendskir tíðindamiðlar skriva um meg, og hvussu teir lýsa meg.

Millum annað hildu týskir miðlar, at Viljormur herfyri í dysti móti Týsklandi leikti betri enn vinstri bakkur hjá Týsklandi, sum í hesum føri var Marcel Schmelzer úr Borussia Dortmund.

– Týskir miðlar góvu mær eitt B, meðan hann (Marcel Schmelzer, blm.) fekk eitt C. Tað taki eg til mín, og tí brúki eg landsliðið, so fólk fáa eyguni upp fyri mær, tí vónandi er fólk harúti, ið kunnu fáa meg til eina størri evropeiska deild. Tí er mítt mál altíð at vera tann besti á føroyska landsliðnum.

Kaffíkrússið er tómmt, og eg fari at ragga mær aftur til Aarhus. Eg kann nú staðfesta, at drongurin, ið bara er føroyingur og fór uttanlands sum 16 ára gamal, er vorðin vaksin. Ein maður, ið er til reiðar at leggja alla orku í lívið sum yrkisleikari og so ruddiliga skumpa allan iva um tjóðskap og vantandi fótbóltsfórleikar til vikis.